ΞΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ

U. BLOOM

ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΙΣ ΑΝΘΙΣΜΕΝΕΣ ΚΕΡΑΣΙΕΣ

ΜΙΚΡΗ Τὸ-Σαὶ στεκόταν στὸν κῆπο μὲ τὶς ἀνθισμένες κερασιές. Ἦταν ἡ γιορτὴ τῶν κερασιῶν καὶ ὁλόκληρη ἡ Ἰαπωνία πανηγύριζε. Ἦταν ἡ γιορτὴ τῆς νειότης καὶ τῆς ἀγάπης.

Ἡ μικρὴ Τὸ-Σαὶ ἦταν πολὺ νέα. Ἡ ἐπιδερμίδα της εἶχε τὸ γαλακτερὸ χρῶμα τῆς μανόλιας, κ' ἦσαν πολὺ χαριτωμένες ἡ δυὸ σχοτεινές, λοξὲς σχισμάδες τῶν ματιῶν της καὶ τὸ στοματάκι της ποὺ ἔμοιαζε μὲ καρδούλα. Εἶχε ἔρθει στὸ σπίτι τῶν Γκεϊσσῶν, ὅταν ἦταν παιδούλα. Ἡ ἴδια ἡ γρηὰ διευθύντρια τοῦ σπιτιοῦ τὴν εἶχε διαλέξει. Ἡ Χὸπ-Μαὶ—ἔτσι τὴν ἔλεγαν τὴ διευθύντρια—ἦταν μιὰ ἀντιπαθητικὴ γυναῖκα μ' ἕνα μοναδικὸ δόντι, κίτρινη, ρυτιδωμένη καὶ πονηρή.

— Ἡ μικρὴ Τὸ Σαὶ εἶνε πολὺ ὤμορφη—ἔλεγε πεῖ ἡ γρηὰ—μόλις τὴν εἶδε.

Ἔτσι ἡ μικρούλα ἔφθασε στὸν κῆπο τοῦ σπιτιοῦ τῶν Γκεϊσσῶν ἕνα πρωϊνὸ ποὺ ἡ κερασιὲς ἦσαν ἀνθισμένες. Ἐκστατική, κύτταξε ὁλόγυρά της καὶ ψιθύρισε :

— Τὶ ὡραῖα ποὺ εἶναι ἡ ἄνοιξις, καὶ πόσο εὐχάριστο νᾶναι κανεὶς νέος!..

Πέρα φαινόταν ὁ γαλανὸς κόλπος. Τὴ νύχτα εἶχε φτάσει ἕνα μεγάλο ἀγγλικὸ πολεμικὸ ποὺ τὰ φῶτα του λαμποκοτοῦσαν ἀπάνω στὰ ἥσυχα νερά.

Ἡ μικρὴ Ἰαπωνὶς κύτταζε κρυμμένη πίσω ἀπὸ μιὰ κερασιά. Εἶδε τὸ πλοῖο καὶ θαύμασε τὴν ὠμορφιά του..... Μιὰ πεταλούδα πετοῦσε ἐκεῖ κοντὰ καὶ ἡ Τὸ-Σαὶ ἄπλωσε τὸ χέρι της γιὰ νὰ τὴν πιάση κι' ἀμέσως ἀπὸ τὸ δένδρο ἔπεσαν σὰν βροχὴ τὰ λευκὰ πέταλα τῶν λουλουδιῶν. Ἡ πεταλούδα ἔφυγε κι' ἡ Γκεϊσσα ἔμεινε ἐκεῖ μὲ τὸ βλέμματά της προσηλωμένα στὸ πολεμικό, ἐνῶ τὸ προσωπάκι της εἶχε πάρει μιὰ γελαστὴ ἔκφρασι.

Τὴν νύχτα οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ πλοίου βγῆκαν στὴν ξηρά. Ἦσαν ἄνδρες ψηλοί, δυνατοί, πολὺ διαφορετικοὶ ἀπὸ τοὺς κοντούληδες Γιαπωνέζους οἱ ὁποῖοι πήγαιναν στὸ «Σπίτι τῶν Γκεϊσσῶν» γιὰ νὰ διασκεδάσουν καὶ ν' ἀκούσουν μουσική. Οἱ Ἄγγλοι περπατοῦσαν μὲ ζωηρὸ βῆμα, εἶχαν φαρδιὲς πλάτες καὶ μεγάλα μάτια...

— Σὰν μάτια βοδιοῦ!... εἶχε πεῖ ἡ Χὸπ-Μαί, πρᾶγμα ποὺ ἔκανε ὅλες τὶς Γκεῖσσες καὶ γέλασαν.

Μονάχα στὴ Τὸ-Σαί, τὰ μάτια τῶν ξένων δὲν εἶχαν κάνει αὐτὴ ἠν ἐντύπωσι. Εἶτανε μάλιστα, μεταξὺ τῶν Ἄγγλων ἕνας ἀξιωματικὸς ἕνας νέος μὲ ἄσπρη λινὴ στολή, τοῦ ὁποίου τὰ μάτια ἔμοιαζαν μ' ἕνα κομμάτι τ' οὐρανοῦ καὶ τὰ μαλλιά του εἶχαν χρυσαφένιο χρῶμα. Ἡ μικρὴ Τὸ-Σαὶ εἶχε τραγουδήσει γι' αὐτὸν μὲ τὴ γλυκειὰ φωνή της. Εἶχε φορέσει τὸ κιμονό της τὸ χρυσοκεντημένο μ' ἐξωτικὰ πουλιά, πελώριες πεταλοῦδες καὶ ἄσπρες μαργαρίτες.

Ἦταν τὸ δῶρο ποὺ τῆς εἶχαν κάνει ὅταν ἔκλεισε τὰ δέκα της χρόνια.

— Θἄρθω καὶ αὔριο βράδυ—τῆς εἶχε πῆ τὸ ὤμορφο παλληκάρι

Τὴν εἶχε ρωτήσει τὶ ἔκανε ὅλη τὴν ἡμέρα ἐκεῖ, κοντὰ στὸ βουνὸ καὶ γιατὶ ἔμενε ἐκεῖ ; Τὶ δουλειὰ εἶχε σ' αὐτὸ τὸ «Σπίτι τῶν Γκεϊσσῶν» ;

— Μ' ἔφεραν ἐδῶ ὅταν ἤμουν μικρὸ κοριτσάκι—τοῦ ἀπάντησε ἡ Τὸ—Σαί.

— Μήπως τώρα, τ εἶσαι ;—ρώτησε ὁ νέος μ' ἀπορία.

Ἐκείνη κούνησε τὸ κεφάλι της. Πιθανὸν νᾶταν παιδούλα στὸ παρουσιαστικό της, ἀλλὰ εἶχε μυαλὸ γυναίκας. Θὰ ζοῦσε παντοτεινὰ ἐκεῖ μέσα. Ἂν ἦταν τυχερό της,θὰ ζοῦσε πολλὰ χρόνια σὰν τὴ Χὸπ-Μαί, καὶ ἴσως θ' ἄνοιγε τότε ἕνα δικό της «Σπίτι Γκεϊσσῶν». Ἂν εἶχε βέβαια τύχη !...

— Ὁ Θεὸς νὰ φυλάξη !—τῆς εἶπε ἀγανακτισμένος ὁ ἀξιωματικός, μόλις τἄκουσε αὐτό. Πόσα ὡραῖα λόγια τῆς εἶχε πεῖ, ὁ ξανθὸς νέος!... Ἐκείνη τοῦ χαμογελοῦσε χωρὶς νὰ καταλαβαίνη ὅλα ὅσα τῆς ἔλεγε! Ἕνα μονάχα ἠξερε : Ὅτι ἀπόψε θὰ ἐρχόταν πάλι.....

Ἐκεῖ ποὺ στεκόταν τώρα, ἀνάμεσα στὶς κερασιές, εὐχόταν ἡ σημερινὴ μέρα νᾶναι ἡ τελευταία τῆς ζωῆς της. Ὤ ! Ἂν μποροῦσε κι' αὐτὴ νὰ φυλλορροήση, σὰν τὰ πέταλα τῶν λουλουδιῶν καὶ νὰ χαθῆ σὲ μιὰ βαθειὰ λήθη Ὄχι, ἡ Τὸ-Σαὶ δὲν ἤθελε νὰ γεράση... Δὲν ἤθελε νὰ περάση ὅλη τὴ ζωή της μέσα στὸ «Σπίτι τῶν Γκεϊσσῶν». Δὲν ἤθελε πειὰ νὰ βλέπη τὸν ἥλιο νὰ ρίχνη τὸ πρωϊ τὰ χρυσᾶ βέλη του πάνω ἀπὸ τὸ βουνὸ τῶν Ἑφτὰ Δράκων, ὅπως τὸ ἔλεγαν. Ὄχι, προτιμοῦσε νὰ σταματήση ἡ ὕπαρξίς της ὡς ἐδῶ...

— Θέλω νᾶμαι ὤμορφη καὶ νέα μέσα στὸν τάφο μου!—ψιθύρισε μελαγχολικά.

«Ἀπόψε—τῆς ψιθύριζαν ἡ κερασιὲς—ὁ ξανθὸς νέος θὰ γυρίση».

Τὸν ἀγαποῦσε! Δὲν ξέρουν τί λένε ἐκεῖνοι ποὺ δὲν πιστεύουν ὅτι ἡ ἀγάπη γεννιέται στὴ στιγμή. Αὐτὸ ἔνοιωθε ἡ Τὸ—Σαί, ἐνῶ τὰ πέταλα τῶν λουλουδιῶν ἔπεφταν ὁλόγυρά της. Τέτοια εἶνε ἡ ἀγάπη, γρήγορη, αὐθόρμητος καὶ δυνατή.

Ἡ ἀγάπη ἔρχεται σὲ ὅλους, μιὰ φορὰ στὴ ζωή τους...

Εἶχε βραδυάσει πιὸ σὰν ἔφθασε Ἐκεῖνος.

— Συνόδεψε τὸν ἐκλαμπρότατο στὸν κῆπο τῶν κερασιῶν — εἶπε ἡ γρηὰ Χὸπ — Μαὶ καὶ γέλασε. Περπάτησαν μαζὺ οἱ δυό τους μέσα στὸ σούρουπο, ἀνάμεσα στὶς κερασιές. Μιλοῦσαν γιὰ τὶς χῶρες τῆς Λύσεως κι' ἐκείνη τὸν ἄκουγε ἀπελπισμένη... Τὸ πλοῖο θὰ ἔφευγε τὰ μεσάνυχτα, ὅπως τῆς εἶχε πῆ ὁ νέος κι' αὐτὴ ἡ σκέψις τὴ σύντριβε...

— Ἡ καρδιά μου θὰ σ' ἀκολουθήση, — ψιθύρισε ἡ μικρὴ Τὸ—Σαί

— Ποιὸς ξέρει, ἴσως γυρίσω καμμιὰ φορά, — εἶπε ὁ νέος.

Κατόπιν τῆς ἐξέφρασε τὸν ἐνθουσιασμό του γιὰ τὴν ὠμορφιά της, γιὰ τὴ λεπτότητά της, τὴ μεταξένια ἐπιδερμίδα της καὶ τὸ πλούσιο κιμονό της μὲ τὰ φωτεινὰ χρώματά του. Καὶ μονομιᾶς θυμήθηκε τὴν πατρίδα του.

Ἔπειτα ὁ νέος τὴν ἔμαθε νὰ φιλάη, πρᾶγμα ποὺ ἡ Τὸ — Σαὶ τὸ ἀγνοοῦσε.

— Δὲν βρίσκω μεγάλη νοστιμάδα σ' αὐτὸ — τοῦ εἶτε ἐκείνη μὲ γλυκύτητα.

— Εἶνε συνήθεια τοῦ τόπου μας.

Τὴν πῆρε στὴν ἀγκαλιά του. Κανεὶς δὲν τοὺς ἐνόχλησε ἐκεῖ ποὺ βρισκόντουσαν στὸν ἀνθισμένο κῆπο.

— Μικρὴ Τὸ — Σαί, εἶσαι πολὺ γλυκειά! Τῆς ψιθύρισε τρυφερά.

— Εἶσαι τόσο ὡραῖος! ἀπάντησε ἐκείνη σὰν μέσα σ' ἕνα ὄνειρο.

Σὲ λίγο τὸ φεγγάρι πρόβαλε πίσω ἀπὸ τὸ λόφο. Πέρα ἡ θάλασσα δὲν σάλευε. Ἦταν μιὰ ἥσυχη βραδειά. Ἡ κορυφὲς τοῦ βουνοῦ ἔμοιαζαν σὰν ἀσημένιες καθὼς τὶς φώτιζε τὸ γλυκὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ. Ἐκεῖ κοντὰ τους τὰ φῶτα εἶχαν ἀνάψει μέσα στὸ «Σπίτι τῶν Γκεϊσσῶν». Τὰ λουλούδια σκόρπιζαν τὶς μεθυστικὲς μυρωδιές τους, κι' ὡς τ' αὐτιά τους ἔφθανε ὁ ἦχος τῶν τραγουδιῶν καὶ τῆς μουσικῆς. Ἡ γρηὰ Χὸπ — Μαὶ ἔτρεχε μέσα κι' ἔξω καὶ φρόντιζε γιὰ ὅλα, χαρούμενη καὶ πρόθυμη. Ἦταν μεγάλη βραδειὰ ἀπόψε καὶ θἄταν πολλὰ τὰ κέρδη της...

Μιὰ ὥρα πρὶν ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα ὁ νέος ἔφυγε. Προτοῦ φύγει ἔσφιξε τὴ μικρούλα στὴν ἀγκαλιά του κι' ἐκείνη ἄκουγε τοὺς χτύπους τῆς καρδιᾶς του μέσα στὸ δυνατὸ στῆθος του.

— Ὤ, μὴ φύγης, μεῖνε μαζύ μου! Γύρισε νὰ μὲ πάρης! — φώναξε ἡ Τὸ — Σαί.

Ὁ νέος ἔσφιξε τὴν καρδιά του. Σκεφτόταν: «Μιὰ μικρὴ πεταλούδα εἶνε... θὰ μὲ ξεχάση γρήγορα!

Ὡστόσο γιὰ νὰ τὴν ἐγκαρδιώση, εἶπε:

— Θὰ γυρίσω κάποτε...

— Θἄμαι ἴσως γρηὰ τότε.

— Κι' ἐγὼ θἄχω ἄσπρα μαλλιὰ καὶ γένεια — ἀπάντησε ὁ νέος καὶ γέλασε μὲ τὸ χωρατό του.

— Ἀλλὰ ἐκείνη δὲν γέλασε.

— Ἀντί;' — τοῦ εἶτε μὲ πόνο.

Τὴν φίλησε πάλι, ὅπως συνηθίζουν στὴ Λύσι καὶ κατόπιν ἔφυγε. Περπατοῦσε ζωηρὰ μὲ σταθερὸ βῆμα. Γύρισε μιὰ στιγμὴ πάλι καὶ τὴ χαιρέτησε μὲ τὸ χέρι του. Ἐκείνη ἀκούμπησε βαρειὰ ἀπάνω σ' ἕνα κορμὸ δένδρου καὶ τὰ λουλούδια μὲ τὸ τράνταγμα ἔπεσαν ἀπάνω της σὰν χιόνι.

— Ὤ ! θρηνοῦσε ἡ μικρὴ Τὸ-Σαί. Γιατί, γιατὶ νὰ συμβαίνουν τέτοια θλιβερὰ γεγονότα; Γιατὶ νὰ ὑπάρχη ὁ χωρισμός ;

Ἔμεινε ἐκεῖ ἀκίνητη, σὰν ἕνα ἄγαλμα μέσα στὸν κῆπο.

Τὶ ἄλλο μποροῦσε

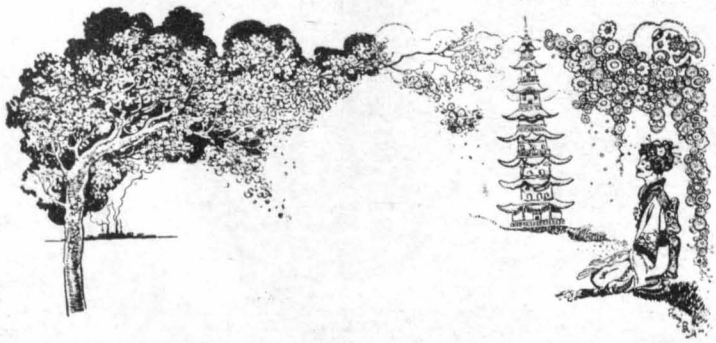

Ἡ μικρὴ Τὸ—Σαὶ μένει καθιστὴ κάτω ἀπὸ μιὰ κερασιά.

νὰ γίνῃ ; Ἡ Ἀνατολὴ δὲν μπορεῖ ν' ἀγαπήσῃ τὴ Δύσι. Αὐτὸς θὰ τὴν ξεχνοῦσε. Οὔτε αὐτὴ μπορεῦσε νὰ ζήσῃ στὸν δικό του κύκλο, οὔτε αὐτὸς στὸ δικό της καὶ νὰ μείνῃ κοντά της. Ἀλλοίμονο !.. Τέτοια εἶνε ἡ ζωή ! Ἔρχονται καὶ περνοῦν ἡ γιορτὲς τῆς ἀνοίξεως. Καὶ κάθε χρόνος ποὺ περνᾶ, ἡ ὡμορφιὰ ἐκείνων ποὺ γιορτάζουν μαραίνεται πιὸ πολύ, ὡσότου γηράσουν καὶ βαρεθοῦν τὴ ζωή.

— Ὤ, ὅς πέθαινα !.. μουρμούρισε ἡ Τὸ-Σαὶ μὲ συντριβή.

Ἀτὸ ἐκεῖ ποὺ στεκόταν διέκρινε τὸ φῶς τῆς βάρκας ποὺ πλησίασε τὸ πολεμικό !.. Τώρα ὁ νέος ἀνέβαινε τὴ σκάλα... Ἔφτασε στὸ κατάστρωμα .. Τὸ καράβι φεγγοβολάει ἀπὸ τὰ πολλὰ φῶτα. Σιγά-σιγά φεύγει ἀπ' τὸ λιμάνι... Μόλις διακρίνει τὸν ὄγκο του...

Ἀκίνητη ἡ μικρὴ Τὸ—Σαὶ μένει πάντοτε στὴν ἴδια θέσι. Ἕνα μικρὸ μελανὸ σύννεφο σκέπασε τὸ φεγγάρι. Μοιάζει μὲ φέρετρο κι' ἡ μικρὴ Γκεῖσσα τὸ κυττάζει μὲ φόβο. Μὴ τυχὸν οἱ ἑφτὰ Δράκοι τοῦ βουνοῦ εἶνε θυμωμένοι μαζύ της. Ἀλλὰ τί κακὸ ἔκανε γιὰ νὰ τῆς θυμώσουν ;

— Τί ἔχεις, γιατὶ κλαῖς ; τὴ ρωτοῦν τώρα οἱ ἄλλες Γκεῖσσες. Οἱ ἀξιωματικοὶ ἦσαν πολὺ καλοί, μᾶς ἔδωσαν πολλὰ χρήματα.

Ὅσα χρήματα κι' ἂν ἔδωσαν, ἡ Τὸ-Σαὶ δὲν μπορεῖ νὰ παρηγορηθῆ.

Ἐντωμεταξὺ πυκνὰ μαῦρα σύννεφα σκεπάζουν τὸν οὐρανό, θορρεῖ κανεὶς πὼς θὰ βρέξῃ. Ἀπὸ τὸ βουνὸ ἀκούγεται μιὰ παράξενη βουή.

— Οἱ Δράκοι εἶνε θυμωμένοι,—ψιθυρίζει ὁ λαὸς καὶ φοβισμένος καίει λιβανωτὰ καὶ κάνει χίλια ξόρκια

Μονάχα ἡ μικρὴ Τὸ Σαὶ δὲν νοιάζεται Μένει καθιστὴ κάτω ἀπὸ μιὰ κερασιά. Φαντάζεται πὼς εἶνε ἕνα ἄγαλμα χωρὶς ζωή. γιατὶ ἡ καρδιά της ἀκολουθεῖ τὸ πλοῖο ..τὸν ἀγαπημένο της !.

Μιὰ φοβερὴ βουὴ ποὺ μεγαλώνει ὁλοένα ἀνεβαίνει ἀτὸ τὰ ἔγκατα τῆς γῆς. Τὸ ἔδαφος ταράζεται καὶ κάνει τὶς κερασιὲς νὰ σκορπίσουν τὰ λουλούδια τους Θαρρεῖ κανεὶς πὼς χιονίζει ..Στὴν κορυφὴ τοῦ βουνοῦ φαίνονται φλόγες...

Βαθειὲς χαράδρες ἀνοίγονται στὴ γῆ. Τρελλὲς ἀπὸ τὸ φόβο τους ἡ μικρὲς Γκεῖσσες σκορπίζουν ἐδῶ κι' ἐκεῖ καὶ προσπαθοῦν νὰ γλυτώσουν. Μὰ ἡ Τὸ-Σαὶ δὲν φεύγει ἀπὸ ἐκεῖ ποὺ κάθεται. Δὲν τρέχει νὰ προφυλαχθῆ ὅτως κάνουν ἡ ἄλλες. Τὰ νειάτα της, ἡ ὡμορφιά της θὰ ταφοῦν παντοτεινὰ μὲ τὸ ἀνθισμένο σάβανο τῶν κερασιῶν, ποὺ ἄφθονα σκορποῦν τὰ μοσχοβολημένα πέταλα τῶν λουλουδιῶν των.

Αὐτὸ ζητοῦσε ἡ μικρὴ κι' ἡ εὐχή της πραγματοποιήθηκε.

. . . . . .

Ἀπάνω στὸ πλοῖο, μέσα στὸ διαμέρισμα τῶν ἀξιωματικῶν δυὸ νεαροὶ Ἄγγλοι συζητοῦν γιὰ τὶς τελευταῖες εἰδήσεις τοῦ ἀσυρμάτου.

— Εἴμαστε τυχεροὶ ποὺ φύγαμε ἐγκαίρως ἀπὸ ἐκεῖ .— λέει ὁ ἕνας — Φαίνεται πὼς ὁ σεισμὸς ἔκανε τρομερὴ καταστροφὴ ἀκριβῶς ἐκεῖ ποὺ εἴμαστε χθές. Καὶ ξέρεις τὸ «Σπίτι τῶν Γκεῖσσῶν» ὅπου διασκέδασες τόσο πολύ, βρισκόταν στὸ κέντρο τῆς καταστροφῆς...

Φαίνεται πὼς ὁ ἄλλος νέος εἶχε ἀδύνατο μνημονικό,γιατὶ γύρισε καὶ κύτταξε τὸν φίλο του μὲ βλέμα ἀφηρημένο καὶ μ' ἀδιαφορία ρώτησε:

— Γιὰ ποιὸ «Σπίτι τῶν Γκεῖσσῶν» μοῦ μιλᾶς;

Η ΣΟΦΙΑ ΤΩΝ ΛΑΩΝ

ΙΑΠΩΝΕΖΙΚΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

Πολλὲς φορὲς ἡ γλῶσσα κόβει τὸ κεφάλι.

***

Τὰ βιβλία, τὰ δῶρα κι' ἡ συμβουλές, δείχνουν πάντοτε τὴ δύναμι τοῦ μυαλοῦ μας.

***

Τὰ δανεικὰ ροῦχα, δὲν κρατᾶνε ζέστη.

***

Ἡ ἐπιστῆμες εἶνε κλειδαριές. Καὶ ἡ μελέτη τὸ κλειδί τους.

***

Καὶ ἂν ἀκόμα ὁ φίλος σου εἶνε ἀπὸ μέλι, μὴν τὸν γλύφεις.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

— Στὶς ἀμπελουργιὲς τῆς Ἄστι, στὴν Καλιφόρνια, οἱ ἀμπελουργοὶ ἔχτισαν μιὰ ἐκκλησία τὴν ὁποία ἀφιέρωσαν στὸ Θεὸ Βάκχο !

— Ἡ περίεργη αὐτὴ ἐκκλησία ἔχει τὸ σχῆμα βαρελιοῦ.

— Στὴν Οὐγγρικὴ γλῶσσα ἡ Σκωτία προφέρεται Σοτιμά, στὴν Τσεχοσλοβακικὴ Σκότσκο, στὴν Τουρκικὴ Ἰσκότσια, καὶ στὴν Πολωνικὴ Σζκόκζα.

— Τὸν περασμένο μῆνα, ἄγνωστοι διέρρηξαν τὸ χρηματοκιβώτιο τοῦ Ζωολογικοῦ Κήπου στὸ Ντιτρόϊτ τῆς Ἀμερικῆς κι' ἔκλεψαν ἀπὸ μέσα 500 δολλάρια.

— Κατόπιν αὐτοῦ, τὸ χρηματοκιβώτιο μεταφέρεται κάθε βράδυ γιὰ μεγαλύτερη ἀσφάλεια στὸ κλουβὶ τῶν λιονταριῶν !...

— Ὅταν μιὰ Ἰνδὴ τῆς φυλῆς Ναβάζο θέλει νὰ χωρίση ἀπὸ τὸν ἄνδρα της, βγάζει ἔξω ἀπὸ τὴν καλύβα της τὰ παπούτσια της κι' ὅλα τὰ ἄλλα πράγματί της.

— Ἂν ἀφήση ὅμως ἔξω ἀπ' τὴν καλύβα της μόνον τὰ παπούτσια της, αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὁ ἄνδρας της μπορεῖ, ἂν θέλη, νὰ τὴν πείση νὰ παραμείνη στὴ συζυγικὴ στέγη.

— Στὴν ἐφετεινὴ Ἔκθεσι τοῦ Σικάγου ἐξετέθη τὸ ἰδεωδέστερο σπίτι γιὰ τοὺς τεμπέληδες.

— Τὸ σπίτι αὐτὸ ἑτοιμόηθηνε καὶ κατασκευάσθηνε ἀπὸ μιὰ ὁμάδα ἐπιστημόνων, μ' ἐπὶ κεφαλῆς τὸν μίστερ Τσάρλς Γ. Κέττερινγκ, τὸν γνωστὸ στὴν Ἀμερικὴ μηχανικὸ αὐτοκινήτων.

— Τὸ πρωτότυπο αὐτὸ σπίτι εἶνε χτισμένο μέσα σ' ἕνα ἡλιόλουστο κῆπο τῆς Ἐκθέσεως, καὶ μοιάζει ἀπ' ἔξω σὰν τὰ κοινὰ σπίτια.

— Τὸ ἐσωτερικὸ ὅμως τοῦ σπιτιοῦ αὐτοῦ εἶνε πραγματικῶς ἀξιοθαύμαστο. Ἔχει δηλαδὴ ἕνα αὐτόματο σύστημα, μὲ τὸ ὁποῖο κανονίζεται ἡ θερμοκρασία μέσα στὰ δωμάτια. Ἐπίσης ὅταν μπαίνει ἥλιος ἀπὸ τὰ παράθυρα, τὰ ἐξώφυλλα κλείνουν αὐτομάτως. Ὅταν πάλιν σηκωθῆ ἄεσης, τὰ τζάμια κλείνουν κι' αὐτὰ αὐτομάτως. Γενικῶς τὸ σπίτι αὐτὸ εἶνε ἐφωδιασμένο μὲ διάφορες μηχανικὲς ἐγκαταστάσεις, ἡ ὁποῖες περιορίζουν στὸ ἐλάχιστον κάθε πρωτοβουλία καὶ κάθε ἐρευνασία τῶν ἐνοίκων.

— Ἡ πιὸ ἡλικιωμένη μητέρα τοῦ Μεξικοῦ, εἶνε ἡ Σενιόρα Μαρία ντὲ Ζέσους Μαντελάνο, ἡλικίας 120 χρονῶν !

— Ἡ μικρότερη κόρη τῆς Μαντελάνο εἶνε 70 χρονῶν.

— Ἀντιθέτως, ἡ νεαρώτερη μητέρα τοῦ Μεξικοῦ εἶνε ἡ Σενιόρα Γκανταλοῦπε Λεὸν Πορτούγκς ντὲ Βέγκα, ἡλικίας μόνο 14 χρονῶν.

— Ἡ γυναῖκα αὐτὴ ἔχει δυὸ παιδιά !

— Μεταξὺ τῶν μακροβιωτέρων ἀνθρώπων τοῦ κόσμου συγκαταλέγεται κι' ὁ Ἴμν Ζαρούφ, κάτοικος τοῦ Ἰράκ.

— Ὁ Ζαρούφ, ὁ ὁποῖος ἔχει παντρευτῆ τρεῖς φορὲς ὡς τώρα, ἔχει ἕνα γυιὸ 100 χρονῶν, μιὰ κόρη 95 χρονῶν, κι' ἕνα μικρὸ στράτευμα ἀπὸ 300 ἐγγόνια, δισεγγόνια καὶ τρισεγγόνια !

— Νὰ τοῦ ζήσουν.

— Ἕνας Ρῶσσος γιατρὸς ἀντικατέστησε τὴν χρῆσι τῶν ἐπιδέσμων ἀπὸ βαμβακερὴ γάζα μ'ἕνα ἄλλο περίεργο ἀλλὰ ἀπολυμαντικὸ ὕφασμα.

— Οἱ ἐν λόγῳ ἐπίδεσμοι ἔχουν ὑφανθῆ μὲ ἶνες εἰδικῶν φυκιῶν ποὺ ὑπάρχουν ἄφθονα στὶς λίμνες τῆς Σιβηρίας.

— Στὴν Σαξωνία κατασκευάστηκε τὸ μεγαλύτερο παποῦτσι τοῦ κόσμου.

— Ἀρκεῖ νὰ σᾶς ποῦμε ὅτι γιὰ τὴν κατασκευὴ τοῦ τεραστίου αὐτοῦ παπουτσιοῦ χρησιμοποιήθηκαν ἐξ ὁλοκλήρου τὰ δέρματα τεσσάρων βωδιῶν, μόνον γιά... ψίδια, καὶ «81 λίβρες δέρματος γιὰ σόλες καὶ τακούνια !

— Τὸ παποῦτσι αὐτὸ ἔχει 4 1|2 μέτρα ὕψος, κατασκευάσθηκε ἀπὸ τέσσερες ὑποδηματοποιοὺς ἀρχιεργάτας καὶ 25 βοηθούς των, κι' ἡ κατασκευή του ἀπήτησε ἐργασίαν ἐξ μηνῶν.

— Τὸ... ὑπερυπόθημα αὐτὸ θὰ χρησιμοποιηθῆ ὡς ρεκλάμα ἑνὸς μεγάλου ἐργοστασίου ὑποδημάτων.

— Στὴ Μαδρίτη δὲν καταδιώκονται οἱ ζητιάνοι, ἀλλὰ ἐκεῖνοι ποὺ δίδουν ἐλεημοσύνη στοὺς ζητιάνους.

— Ἔτσι ὅποιος συλληφθῆ δίδων ἐλεημοσύνην, προσάγεται στὸ αὐτόφωρο καὶ τιμωρεῖται μ' ἕνα πρόστιμο ἀπὸ 1—2 πεσέτες.

— Ἐπίσης μιὰ ἄλλη περίεργη ἀπαγορευτικὴ διάταξι ὑφίσταται στὸ Λονδῖνο :

— Ὅταν ἕνας πεζὸς διασχίση ἕναν κεντρικὸ δρόμο, δίχως τὴν ἄδεια τοῦ πόλισμαν τῆς τροχαίας κινήσεως, πληρώνει ἐπὶ τόπου ἕνα πρόστιμο ἀπὸ 3 — 6 πέννες.

— Ἐπίσης ὅσοι διαβάτες πετᾶν στοὺς δρόμους καὶ στὰ πεζοδρόμια φλοῦδες ἀπὸ φροῦτα καὶ κυρίως ἀπὸ μπανάνες τιμωροῦνται αὐστηρότατα.

— Ἡ ἀστυνομία Ἀθηνῶν ἂς λάβῃ ὑπ' ὄψιν της ὅλα αὐτὰ τὰ σοφὰ παραδείγματα.

— Ἕνας νέος Ἡρακλῆς, ὀνομαζόμενος Ἄλεξ Ἄντερσον ἔκαμε τὸν περασμένο μῆνα στὸ Βερολῖνο ἕνα καταπληκτικὸ κατόρθωμα.

— Ὁ Ἄντερσον τράβηξε μὲ τὰ δόντια του τρία συγχρόνως αὐτοκίνητα, δεμένα ἀπὸ ἕνα σχοινί, εἰς ἀπόστασιν 80 πόντων.